

Praca stanowi próbę monografii całości pisarskiego dorobku Ryszarda Przybylskiego. Główny cel rozprawy stanowi rekonstrukcja i omówienie światopoglądowego (a także literaturoznawczego) projektu, jaki wyłania się z twórczości Przybylskiego. Całość rozważań została sprofilowana wobec trzech pól problemowych – tytułowych: historii, kultury i wiary – które pozostają szczególnie istotne dla eseistyki Przybylskiego oraz najsilniej nasycone światopoglądową treścią. Te trzy wielkie tematy twórczości Przybylskiego stanowią zarazem najważniejsze horyzonty jego antropologicznej refleksji, a także prezentują pewną logikę rozwoju myśli eseisty, przebiegającą od doświadczenia historycznego – poprzez próbę jego zrozumienia za pośrednictwem hermeneutyki tekstów kultury, aż po sformułowanie autorskiej odpowiedzi w planie aksjologicznym. Perspektywie tematologicznej towarzyszy w pracy refleksja natury poetologicznej, poświęcona eseistyczności jako specyficznej formie uprawianego przez Przybylskiego dyskursu literaturo- i kulturoznawczego.